

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

சோ.தர்மன் படைப்புகளில் வேளாண் மரபுகள்

T.Selvanayagam

Annamalai University

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத் தொழிற்பெருக்கம் இன்றியமையாததாகும். ஆனால் அனைத்து தொழில்களையும் தாங்கி நிற்கின்ற அடிப்படைத்தொழில் வேளாண்மைத்தொழில். சங்க காலங்களில் மனிதன் நாடோடியாகத் திரிந்து தன்னைச் சார்ந்த மக்களோடு உறவு ஏற்படுத்திக்கொண்டு கூடிவாழும்போது தனக்காகவும், தன்னைச் சார்ந்தோருக்காகவும் பொருளீட்டத் துவங்கினான். மனித உயிர் வாழ உணவு அத்தியாவசிய ஒன்றானது. அந்த உணவு பெற வேறுவகையான தொழில்களும் அவன் நாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தான் வாழ்ந்த நிலப்பகுதியை ஐவகையாகப் பிரித்த மனிதன் ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஏற்றவாறு ஒரு தொழிலைச் செய்தான். இவ்வேளாண்மைத் தொழிலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற உருளைக்குடி, சித்திரம்பட்டி மக்களின் வாழ்வியலைக் கொண்டு சோ.தர்மன் அவர்கள் அக்கிராம மக்கள் கடைபிடிக்கின்ற வேளாண்மரபுகளைப் பற்றி பதிவு செய்துள்ளார்.

முன்னுரை

வேளாண்மை என்பது சங்க காலம் தொட்டு தற்காலம் வரை பல்வேறு நிலைகளைக் கடந்து வந்துள்ளன. அவற்றில் சில செயல்கள் மறைந்தும், சில செயல்கள் மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டும், புதியவை தோன்றியும் உள்ளன. இருப்பினும் சில செயல்கள் தொன்றுதொட்டு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சோ.தர்மன் அவர்கள் தான்சார்ந்த மக்கள் திரளின் வாழ்வியலையும், பண்பாட்டையும், மரபுகளையும், நிகழ்வுகளையும் சித்தரிப்புகளாக படைப்பில் தருகின்றார். நீர்நிலைகளை நம்பியே விவசாயம், அதை எவ்வாறு பராமரித்து தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்வது என்பதை விவசாயிகள் மட்டுமின்றி படிப்போருக்கும் சொல்லும் பாங்கில் நயமும் அள்ளித் தெளிக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழரின் வேளாண்மை

தமிழரின் சிந்தனைத் தெளிவையும், தமிழின் நுட்பத்தையும் இன்றும் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கும் சொல் வேளாண்மை. வேளாண் என்ற சொல் தொல்காப்பியத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொல். "வேளாண் எதிரும் விருப்பின் கண்ணும்"(105)⁽¹⁾ என்ற சூத்திரத்தில் காணப்படும் வரியில் உள்ள வேளாண் என்ற சொல்லுக்கு உதவி உபகாரம் என உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் பொருள் சொல்கிறார்.

ஆதி தமிழர்கள் விவசாயம் என்பது மண் மனிதனுக்கு செய்யும் உபகாரம், உதவி கொடை என்றே கருதி இருக்க வேண்டும். வேளாண்மை என்பதற்கு நிகரான ஆங்கில சொல்லான *agriculture* என்பதற்கு நிலத்தைப் பண்படுத்தல் என்ற பொருளாகும். தமிழரின் ஐந்திணைகளில் குறிஞ்சி நில வேளாண்மை தான் பழமையானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். மற்ற பகுதிகளை விட மலைப் பகுதிகளில் மழை அதிகமாக இருக்கும் என்பதால் இயற்கை அங்கு ஏராளமாக கொடை அளித்து வந்தது. ஆனால் அங்கும் மனிதன் காட்டின் சில பகுதிகளை எரித்துவிட்டு தானியங்களை விளைவித்து வந்தான். அப்படி காட்டை அழித்து உருவாக்கப்பட்ட விளைநிலங்கள் புரிபுனம் என்று அழைக்கப்பட்டன.

உழவு

உலகத்தவர்கள் பலத் தொழில்களைச் செய்தாலும் இறுதியில் உணவின் பொருட்டு உழவரையே எதிர்பார்க்கின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆகையால் உழவே உலகில் தலையான தொழில் என்பதை,

"சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை"⁽²⁾

என்று வள்ளுவர் குறளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. உழவு என்னும் சொல் உழத்தல் என்னும் சொல்லிலிருந்து பிறப்பது எனக் கொண்டால் உழவுத் தொழிலையும், கடின உழைப்பையும் குறிக்கும்.

உழவரின் சிறப்பு

உழவுத் தொழிலைச் செய்வோர் உழவர். இவர்கள் இவ்வுலகத்தை தாங்கும் அச்சாணியாகத் திகழ்வதை,

"உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃ தாற்றாது

எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து"⁽³⁾

என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

பழந்தமிழகம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகையாகப் பகுக்கப்பட்டது. இப்பாகுபாட்டிற்கு தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முன்பே இருந்தமையை

“முற்படக் கிளந்த எழுதினை என்ப”⁽⁴⁾

என்று அவர் கூறுவதன் மூலம் அறியலாம்.

மருதநிலம் என்பது வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியும் ஆகும். இப்பகுதி வேளாண்மை செய்வதற்கு ஏற்றப் பகுதி என்ற உணர்திறனைப் பழந்தமிழர்கள் பெற்றிருந்தனர். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஆடவர்கள் உழவர்கள், பெண்டிர்கள் உழத்தியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

உழுதல்

உழவுத் தொழிலின் இன்றியமையாததாகத் தொடர்கூறு உழுதல் ஆகும். உழுதல் என்றால் நிலத்தின் மேற்பரப்பில் காணப்படும் கடினத்தன்மை கொண்ட மண்ணை மென்மை தன்மை உடையதாக ஆக்குகின்ற வகையில் மேலும் கீழுமாகப் புரட்டுவது. இச்செயல் முறைப்பட செய்யப்படவில்லை என்றால் விளைச்சல் பெருகாது.

நன்செய், புன்செய் நிலங்களில் நன்கு ஆழமாக உழவு செய்து மண்ணை மேலும் கீழுமாகப் புரட்டி உலர விட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மண்ணுக்கு நல்ல காற்றோட்டம் கிடைக்கும். விளைச்சல் பெருகும். கோடைப் புழுதி செய்வதன் மூலம் மண்ணின் தன்மை காத்தல், நீர் சிக்கனம் உள்ளிட்ட நன்மைகள் கிட்டும் என்பது வேளாண் துறையினரின் முடிவு. இந்த உண்மையை பழந்தமிழர்கள் உணர்ந்திருந்ததை

“தொடிப்புழுதி கஃசா உடைக்கின்பிடித்த எருவும்

வேண்டாது சாலப் படும்”⁽⁵⁾

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கு சுட்டுகிறது.

“கரிசல்காட்டை விதைப்புக்கு தயார் படுத்துவதே இந்த கோடை உழவு தான். கண்மாயின் கரம்பை மண்ணையும் சந்தனமாக, மக்கிய குப்பையையும் கரிசல் மண்ணோடு பக்குவப்பட வைப்பதே கோடை உழவுதான்”⁽⁶⁾ என்பதனை ஆசிரியர் தம் நாவலின் வழி குறிப்பிட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

கலப்பை

நிலத்தை உழுவதற்கு கலப்பை என்ற உழவு கருவியை பழந்தமிழர் பயன்படுத்தினர். இன்றும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். “இது உழவர் நிலத்தைப் பண்படுத்த உபயோகிக்கும் கருவி இது நிலத்திலுள்ள உறுதியாகிய மண்ணினைக் கீழ் மேலாகக் கலப்பது”⁽⁷⁾ என்று அபிதான சிந்தாமணி விளக்குகிறது. கலப்பையினால் மிகக்கடினமாக உள்ள நிலப்பகுதியை உழுவதில் இடையூறு

ஏற்பட்டது. எனவே கொழுவுடன் கூடிய ஏர்கலப்பையைப் பழந்தமிழர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளமையை காணமுடிகின்றது.

"மழையை எதிர்பார்த்து விதைப்பு வேலைக்கான எல்லாத் தயாரிப்புகளும் சுறுசுறுப்பாய்நடந்து கொண்டிருந்தன. கலப்பைக் குத்திகளை மாட்ட,மேழிகள் செதுக்க விதைப்புக்காக இரட்டைக் கலப்பைகள் மூட்ட என்று ஒரு கூட்டம் காத்துக் கொண்டிருந்தன."⁽⁸⁾ என்பதிலிருந்து நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு அக்காலத்தில் இருந்தே சில குறிப்பிட்ட கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

மேலும் மாந்தர்களே ஏரை இழுத்து உழுதாலும் பின்னர் விலங்குகளைப் பூட்டி உழவு செய்யப்பட்டது. இதனை ஏருழவு என்று குறிப்பிட்டனர். முதலில் எருதுகளைப்பூட்டி ஏரால் உழவு செய்துள்ளனர். பின்னர் குதிரைகள், கழுதைகளைப்பூட்டியும் உழவு நடைபெற்றுள்ளது. பிறகு இதற்கு பல்வகை விலங்குகளை இடத்திற்கு ஏற்ப பூட்டி உழவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

"நான்கு ஜோடி மாடுகளும் ஏர்க்கால்களை இழுத்தபடியே ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் போய்க்கொண்டிருந்தன. முத்துவீரன், பெருமாள் தேவன், சேவுகன், செம்பட்டையன் நான்கு பேரும் பேசிக் கொண்டேமாடுகளுக்குப் பின்னால் நடந்து வந்தார்கள். நால்வரும் தலையில் கம்மாடு கூட்டி பெரிய தோண்டிக் கலயத்தை வைத்திருந்தார்கள். வேலை முடிந்த பின்னர் வேகமாய் போய் மாடுகளைப் பத்தி தெலாக் கிணற்றில் தண்ணீர் குடிக்க விட்டார்கள். வயிறு மூட்ட தண்ணீர் குடித்த மாடுகள் உழவு தடத்தை நோக்கி வேகவேகமாய் எடுத்து வைத்தன."⁽⁹⁾

சமன் செய்தல்

நிலத்தை நன்கு உழவு செய்த பிறகு அதைச் சமன் செய்தல் அதாவது நிலத்தின் மேற்பரப்பை மேடு பள்ளங்கள் இல்லாதவாறு சரிசெய்தல். மேடான பகுதிகளை மண்வெட்டியால் வெட்டித் தாழ்வான பள்ளங்களில் இட்டு உயர்த்துவர். இதனால் நிலத்திலுள்ள ஒழுங்கற்ற மேடு பள்ளங்கள் சரிசெய்யப்படுவதுண்டு. இதனால் நிலம் சமனடையும். இவ்வாறு செய்வதால் நிலத்தின் நீர் பாசனம் ஒரே சீராக இருக்கும். சேற்று நிலத்தில் இவ்வாறு செய்து நடவு செய்து பரம்பு வைத்த பிறகு விதை விதைப்பதோ அல்லது நடவு செய்வதோ நடைபெறும். நன்றாக உழவு செய்த பிறகு சேற்றினை உழவர்கள் கால்களால்நன்கு மிதித்து சமன்படுத்துவர் என்பதனை,

"..... செறுவின்

உலா அறுண் தொளி நிரவிய

வினைஞர்"⁽¹⁰⁾

என்று பெரும்பாணாற்றுப்படை குறிப்பிடுகின்றது.

"முற்றம் தெளித்த கன்னியின் கை வண்ணக் கோலமென மழைபெய்த காடுகளில் பல வகைப் பச்சைகள் குலுங்கின. ஆதானை, கொளுஞ்சி, மஞ்சணத்தி, ஆவாரஞ் செடி, எருக்கலை,கருந்துளசி என பல வகை செடிகளையும் அறுத்து கட்டுக்கட்டாய் கட்டி அவரவர்

வயல்களில் படப்பு போட்டார்கள். மடை திறந்து நீர் நிறைந்த வயல்கள் கடலை போல் விரிந்து கிடந்தன. மற்ற வயல்களில் மாடுகள் உழுதன. நடராஜய்யர் வயல்களில் பள்ள ஜனங்கள் மண்வெட்டி பிடித்து நிறைநிறையாய் நிலத்தை வெட்டி புரட்டினார்கள். மறுபடியும் வெட்டினார்கள். ஈரத்தில் குழைந்த மண் நெகிழ்ந்தது. படப்புகளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த இலை தழைகளை பரப்பினார்கள். ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும் முழங்காலில் நின்று மிதித்து புதைத்தார்கள். ⁽¹¹⁾

விதைத்தல்

நிலத்தை நன்கு உழவு செய்து பண்படுத்திய பிறகு விதை விதைப்பர். இச் செய்தி சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. உழவர்கள் காலையில் விதைப்பதற்காக சிறிய கூடைகளில் விதைகளை எடுத்து சென்ற செய்தியை

"..... உழவர்

விதைக்குது வட்டி போதொரு

பொதுளப் ⁽¹²⁾

என்று குறுந்தொகை குறிப்பிடுகின்றது. விதைப்பதற்கு உரிய வித்துக்களை பழந்தமிழர்கள் நன்கு உலர வைத்ததற்கான சான்றும் கிடைக்கிறது.

"வெண்ணெல் வித்தின் அறைமிசை

உணங்கும் ⁽¹³⁾

என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.

"விதைப்பு மும்முரமாய் நடந்தது. மினுத்தானும் குருசாமியும் இரட்டைக் கலப்பை. மாடத்தியும், சீனியம்மாளும் பின்னாளேயே பட்டம் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் முத்தையா பட்டத்து விதைகளை மூட கம்பி இழுக்கிறான். பெரிய சோலை உழவுக்கு முன்னால் கண்ணுக்கு தெரிகிற முள்ளை எல்லாம் பெறக்கி வரப்பில் போய் குமிக்கிறான். நாலு சால்தான் விதைக்க முடியும். மழை பாட்டம் பாட்டமாய் புகையாய் அடைத்துக்கொண்டு வரும். அவர்கள் விதைப்பை நிறுத்திவிட்டுமாட்டின் மறைவில் நடுங்கிக் கொண்டு நிற்பார்கள். கிழக்கே இருந்து மேகம் பொதிபொதியாய் தாழ்ப் பறந்து வரும். ஒரு பாட்டம்தான். பெறகு நாலு சால் கூட விதைக்க முடியாது. அடுத்த பாட்டம் தூரத்தில் புகையாய் தெரியும். ⁽¹⁴⁾

தம் நிலத்தில் விளைந்த பருத்தியை மாட்டுச்சாண கரைசல் அல்லது களிமண்கரைசலுக்குள் போட்டு பருத்தி விதைகளை நன்றாக கிண்டி பிசைந்து முற்றத்தில் படர்த்தி காய வைப்பர். பிறகு விதைக்காக அள்ளி வைத்துக் கொள்வர். விதைகளில் ஒட்டி இருந்த பஞ்சு இப்போது அறவே நீக்கப்பட்டு, விதை பட்டாணிக்கடலைப் போல் தனித் தனியே பிரிந்துவிடும். விதைத்தால் படர்ந்து சிதறி நிலத்தில் விழவேண்டும். இல்லாவிட்டால் முளைத்து பழுதாகி போகும். விதை நெல்லும் தயாராய் எடுத்து வைக்கப் பட்டிருக்கும். இவ்வாறாக விதைக்கின்ற விதைகளை தயார் நிலைக்கு

கொண்டு வந்து பின்பு தம் நிலங்களில் விதைக்கின்ற மரபினை ஆசிரியர் மிகத் தெளிவான முறையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

உருளக்குடி மக்கள் இரவில் ஊறப்போட்ட பருத்திக்கொட்டைப் பானைகள் உரல்கள்தோறும் வரிசை பிடித்து காத்திருந்தன. பானைகள் நிறைந்து ஊதிப் பெருத்து மிதந்தன. பருத்திக்கொட்டைகள் உரலில் பாலாய் நிறைந்து. மிதந்து வந்த பருத்திக் கொட்டைகளை ஒரு கையால் குழவிக்குள் தள்ளிக் கொண்டு மறுகையால் குழவியை சுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

நீர்ப்பாய்ச்சுதல்

வேளாண்மையின் வெற்றி நீர்ப்பாசனத்தை பொருத்து அமைகிறது. நீரின்றி அமையாது உலகு என்பதை, நீரின்றி அமையா உழவு என்று கூறின் மிகையன்று. பாசனத்திற்குத் தேவையான ஆற்று நீர் வாய்க்கால் வழியோடி வயல்களில் பாய்ச்சப்படுகின்ற அறிவுத்திறம் தமிழர்களுக்குப் பழமையானது என்பதை

“நெல்லுக்கு இறைத்த நீர்

வாய்க்கால் வழி ஓடிப்”⁽¹⁵⁾

என்ற ஒளவையாரின் வாக்கு புலப்படுகிறது.

உழவர்கள் நெற்பயிரை உடைய தம்வயல்களில் காஞ்சி மரத்தின் சிறு துண்டுகளை நட்டு இனிய சுவை மிக்க கரும்பின் சிறந்த பலக்கழிகளை குறுக்கே நெருக்கமாக வைத்து அடைத்து அணையாக கோலி அப்பள்ளங்களில் நீரைத் தேக்கி பாய்ச்சுவர். இக்காட்சி,

“..... கலி மகிழ் உழவர்

காஞ்சி அம் குறுந்தறி குத்தி தீம்சுவை

மென் கழைக் கரும்பின் நன்பல மிடைந்து

பெருஞ்செய் நெல்லின் பாசவல் பொத்தி

வருத்திக்கொண்ட வல்வாய் கொடுஞ்சிறை

மீது அழிகடுநீர் நோக்கி”⁽¹⁶⁾

என்று அகநானூற்றில் அழகுற காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறாக வயல்களில் தண்ணீர் நிறைந்து காணப்பட்டது. பிறகு மழை பெய்து வயல்களில் உள்ள நெற்கதிர்கள் அழகாக காட்சியளித்தன. மழை பெருவாரியாகப் பெய்து நடவு விதைப்பு வேலைகள் முடிந்து விட்டால் மழைபோதுமென்றும், மழைத் தண்ணீர் வீணாக கூடாது என்றும், இனிமேல் இந்த வருடத்திற்கு மழை போதும் மழையை வழி அனுப்பிவிடலாம் என்று ஊரே கூடி அதற்கான சடங்குகளை செய்து தெய்வத்தை வழிபட்டு வழியனுப்பி விடலாம் என்ற முறையினை மக்கள் கடைபிடித்தனர். இதனை,

“மேகமே புகையாய் போ

மேகமே மழையாய்ப் பொழியாதே

மேகமே வெயிலுக்கு வழி விடு

மேகமே காத்தோட ஓடிப்போ ⁽¹⁷⁾

காற்றில் தூயதூள் மாவு வேகமாய் மாறி காற்றோடு போனது. அதோடு சேர்ந்து மழையும் போய்விட்டது. இவ்வாறாக மழைப்பொழிவை கட்டுப்படுத்தி வெயிலை வரவேற்றார்கள். உருளைக்குடியில் படிப்படியாக நிலங்கள் உலரத்தொடங்கின. என்று சோ.தர்மன் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்.

வேளாண் சிதைவுகளும் மாற்றங்களும்

இன்றைய சூழ்நிலையில் விவசாயம் செய்து லாபம் பார்ப்பது குதிரைக் கொம்பாக தான் இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், நவீன பொருளாதார மாற்றத்தாலும் மண்ணை நம்பி வாழும் சாதாரண நடுத்தர விவசாயக் குடும்பத்தினர்கள் அன்றாடத் தேவைகளைச் சமாளிக்கவே திக்குமுக்காடிப் போகிறார்கள். உரிய வாழ்வும் வளர்ச்சியும் இல்லாததால் விவசாய வேலை செய்தவர்கள் வாழ வழிதேடி நகரங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டுதல், பெயிண்டிங் வேலை செய்தல், பெரிய அடுக்குமாடி குடியிருப்புகளில் காவல்புரிதல் என்று ஊர் ஊராக பெரு நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்கின்றனர்.

உருளைகுடி கிராமத்தில் பல அரசாங்க கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. இலவச அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய் தருவதற்காக கடைகள் கட்டப்பட்டன. பயிர்க்கடன் தருவதற்காக தங்கள் நகைகளை அடகு வைத்து பணம் வாங்கி கொள்வதற்காகவும் கட்டிடங்கள் பெருகி கொண்டே போயின.

"விவசாய வேலைகள் இல்லாததால் போன வருஷம் வடநாட்டுக்கு கரண்ட் கம்பி குழி தோண்டுகிற வேலைக்கு போன மாடசாமி ஒரு வருடம் கழித்து ஊருக்கு வந்திருந்தான். முதன்முதலாக சூட்டும் கோட்டும் போட்டு வந்ததோடு அவன் கையில் ஒரு சின்ன ரேடியோ பெட்டி இருந்தது. யூரியா உப்பு பாக்கெட் பாசுரம் போடுவது எப்படி என்பது பற்றியும் ஓயாமல் சொல்லியது. இளவட்டங்கள் 30 பேர் அவருடன் வெளியூருக்கு புறப்பட்டு போனார்கள்." ⁽¹⁸⁾ என்பதிலிருந்து விவசாயம் அழிந்த நிலையைக் காண முடிகின்றது.

தமிழ்நாட்டின் எல்லா கிராமங்களிலும் எப்படி விவசாயம் சீர்கெட்டு அழிந்ததோ அதேபோல் உருளைக்குடியிலும் நடக்கிறது. விவசாயம் நொருங்கி சமூக அனாதைகளாக மாறி நகரத்தை நோக்கி செல்ல வேண்டியது, அல்லது விவசாயத்தை கைவிட்டு தீப்பெட்டி போன்ற தொழில்களில் சிக்கி சீரழிய வேண்டியது. இவர்கள் தாம் பிறந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகி விட்டார்கள் என்பதனைத் தூர்வை நாவலின் மூலம் விவசாயிகளின் அவல நிலைகளைப் பற்றி சோ தர்மன் அவர்கள் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

இந்தியாவின் உயிர் கிராமங்களில் இருக்கிறது. கிராமங்களின் உயிர் விவசாயத்தில் இருக்கிறது. விவசாயம் பற்றிய அடிப்படை அறிவை இன்றைய இளைய தலைமுறையினரிடம் விதைக்கும் முயற்சியை உருவாக்கவேண்டும். நவீன விவசாயத்தில் உள்ள ஆபத்துகளை எல்லாம் தெளிவாக பட்டியலிட்டும், அதே சமயத்தில் இயற்கை விவசாயத்தால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

முடிவுரை

வேளாண்மையானது பல்லாண்டு காலமாக பல்வேறு படிநிலைகளை கடந்து முறையாக செல்கின்ற நிலையை எட்டி இருக்க வேண்டும் என்பதை சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. தமிழகத்தின் விவசாய பொருளாதாரத்தில் புதிய வீழ்ச்சியும், நெருக்கடியும் ஏற்பட்டுள்ளது. கிராம பொருளாதாரம் நசுக்கப்பட்டு சமூக மோதல்கள் வெடிக்கின்றன. சமூக பதட்டம் அதிகரித்த வண்ணம் உள்ளது. தமிழக விவசாய நிலமும், நீரும் பறிபோகும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவற்றின் மீது அன்னிய நிறுவனங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்த துவங்கியுள்ளன. விவசாயம் சார்ந்த பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தமிழக விவசாயத்தில் பல அடிப்படை மாற்றங்களை செய்து வருகின்றன. பசுமை புரட்சியில் இருந்து ஜமீன் புரட்சிக்கு செல்வதாக சொல்லி நமது பாரம்பரிய விதைகள், இயற்கை வளங்கள் அழிக்கப்பட்டு அனைத்திற்கும் அன்னிய நிறுவனங்களை நம்பி வாழும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

தொகுப்புரை

மக்களின் உயிர் காக்கின்ற இறைவனாக விவசாயி காட்சியளிக்கிறான். அத்தகைய விவசாயிகள் குறித்தும், விவசாயத் தொழிலின் மகத்துவம் குறித்தும் சோ.தர்மன் அவர்கள் அவரது படைப்புகளில் பதிவு செய்துள்ளார்.

- உழவர்கள் நிலத்தை உழுவதற்காக கலப்பையை பயன்படுத்தினர்.
- நிலத்தின் மேற்பரப்பினை சரிசெய்து மேடான பகுதிகளை மண்வெட்டியால் வெட்டி, தாழ்வான பள்ளங்களில் இட்டு நிலத்தினை சமன்செய்வர்.
- நிலத்தினை உழவு செய்த பின்னர் விதைகளை விதைக்கின்ற வழக்கம் சங்க காலத்திலிருந்தே பின்பற்றப்பட்டன.
- பாசனத்திற்கு தேவையான நீரினை வயல்களில் பாய்ச்சுகின்ற அறிவுத்திறனை பழந்தமிழர்கள் கொண்டிருந்தனர்.
- இன்றைய காலகட்டங்களில் விவசாயம் நலிவடைந்து வருகிறது.
- விவசாயத்தின் சிறப்பினை இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. முனைவர்.வி.நாகராசன், சங்க இலக்கியம், குறுந்தொகை, குறிஞ்சித்திணை பாடல் 105. பக்.254, ஆறாம் பதிப்பு, அக்டோபர் 2017.
2. கீர்த்தி, திருக்குறள் மூலமும் உரையும், அருணா பதிப்பகம் – 214, முதல் பதிப்பு செப்டம்பர் 2016. குறள் – 1031.
3. கீர்த்தி, திருக்குறள் மூலமும் உரையும், அருணா பதிப்பகம் – 214, முதல் பதிப்பு செப்டம்பர் 2016. குறள் – 1031.
4. திருஞான சம்பந்தர் உரை, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் நூற்பா – 1, பக்கம் – 7, கதிர் பதிப்பகம். முதல் பதிப்பு, மார்ச் 2018.
5. கீர்த்தி, திருக்குறள் மூலமும் உரையும், அருணா பதிப்பகம் – 214, முதல் பதிப்பு செப்டம்பர் 2016. குறள் – 1037.
6. சோ.தர்மன், சூல், பக்-19, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.
7. சோ.தர்மன், சூல், பக்-365, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.
8. சோ.தர்மன், சூல், பக்-27, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.
9. சோ.தர்மன், சூல், பக்-11, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.
10. முனைவர் இரா.மோகன், சங்க இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, பாடல் பக் – 212, ஆறாம் பதிப்பு, அக்டோபர் 2017.
11. சோ.தர்மன், கூகை, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல்பதிப்பு, 2017, பக்-61.
12. முனைவர் வி.நாகராசன், சங்க இலக்கியம் குறுந்தொகை, முல்லைத்திணை பக் – 358, பாடல் 155, ஆறாம் பதிப்பு, அக்டோபர் 2017.
13. முனைவர்.இரா.செயபால், சங்க இலக்கியம் அகநானூறு, பாலைத்திணைப் பாடல் 211, பக் – 630, முதல் பதிப்பு 2004.
14. சோ.தர்மன், தூர்வை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு -1996.
15. ஓளவை-முதுரை, முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2006, வ.சு.ப.மாணிக்கம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, ப-30,

16. அகநானூறு பா 346, பா 5-10, பக் - 1017, இரா.செயபால், அகநானூறு மூலமும்

உரையும், நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ், முதற்பதிப்பு - 2004.

17. சோ.தர்மன், சூல், பக்-91, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.

18. சோ.தர்மன், சூல், பக்-496, அடையாளம் பதிப்பகம், முதல் பதிப்பு 2016.

